

ΙΩΑΝΝΗΣ

Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων την άμαρτίαν του κόσμου»
(Ίωάν. α΄ 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
 *Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
 Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
 www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
 2103212713 - 2103212107
 e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 58ο - ΤΕΥΧΟΣ 602 ●
 ● ΜΑΪΟΣ 2015 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων την άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

Άνάστασις: Νέα κατάστασις

Στάσις

 λληνική λέξις ή «Άνάστασις». Σύνθετη από την πρόθεση «ανά» και τό ουσιαστικό «στάσις». Είναι στάσις ή Άνάστασις, αλλά και όλα εκείνα, πού παράγονται από τό ουσιαστικό «στάσις» μέ μπροστά όλες τίς προθέσεις.

- Είναι Στάσις.
- Είναι Κατάστασις, άφού κανείς δέν κλονίζεται.
- Είναι Παράστασις, άφού έγινε και γίνεται συνεχώς φανερή.
- Είναι Διάστασις, άφού έδωσε νέες διαστάσεις στη ζωή.
- Είναι Υπόστασις, άφού δέν είναι παραμύθι, άλλ' είναι πραγματικότητα.
- Είναι Μετάστασις, άφού μετακινείται και μετακινεί.
- Είναι Συνανάστασις, άφού ή μία γίνεται πολλαπλή.
- Είναι Προανάστασις, άφού, για νά γίνη ή δική μας τελική ανάστασις,

κάποια άλλη, πάλι δική μας, πρέπει νά προηγηθῆ.
 ● Είναι Άποκατάστασις, άφού αυτή μās έπαναφέρει στό άρχαίο κάλλος.
 ● Είναι Έπανάστασις, άφού κανένας δέν συνέτριψε τυραννία και δικτατορία τόσο ισχυρή και σκληρή, όπως συνέτριψε ή Άνάστασις.

*Άς την δούμε πρώτα ως Στάσι. Στίς Πράξεις λέγεται, ότι ό εύνουχος τῆς Κανδάκης, όταν πίστεψε στον Ίησου Χριστό, πού του άποκάλυψε ό διάκονος Φίλιππος, «έκέλευσε στήναι τό άρμα» (Πράξ. η΄ 38). *Όλους κάποτε μās έσερνε τό άρμα του θανάτου. Μās πήγαινε σιδηροδέσμιους στον Άδην. Και σάν ήρθε ή Άνάστασις, «έκέλευσε στήναι τό άρμα». Stop! *Θάνατε, σταμάτα!* Και σταμάτησε ό θάνατος τό τρέξιμό του. Τό λεωφορείο του θανάτου έκανε την τελική του στάσι. Μās παραδίδει στό νέο λεωφορείο, πού είναι καταλυτικό του κράτους του θανάτου.

Μπαινούμε στό δχημα τῆς Άναστάσεως, πού βαδίζει σταθερά στη λεωφόρο τῆς νέας ζωῆς και μās οδηγεί στό «άτέρμον» τέρμα τῆς βασιλείας των ουρανών. «Θανάτου έορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου την καθαίρεσιν, άλλης βιοτῆς, τῆς αιωνίου, άπαρχήν» και σκιρτώντες ύμνοϋμεν τον αίτιον» (ζ΄ ώδή).

• Η Ἀνάστασις εἶναι στάσις ζωῆς, τρόπος ζωῆς. Στεκόμαστε πλέον διαφορετικά μπροστά στή ζωή. Διαφορετικά χαιρόμαστε, διαφορετικά χαμογελάμε, διαφορετικά φιλοσοφοῦμε. Ἐάν δέν ἀναστήθηκε ὁ Χριστός καί ἄν δέν ἀναστηθοῦμε καί μείς, τότε ὕλιστικός ὁ τρόπος τῆς ζωῆς μας, ἡ στάσις μας στάσις ζώου, ὄχι πνευματικοῦ ὄντος. «Εἰ νεκροί οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καί πίωμεν· αὐριον γάρ ἀποθνήσκομεν» (Α΄ Κορ. ιε' 32).

• Πολλές φορές στις ἐξετάσεις τῆς ζωῆς παίρνομε κάτω ἀπό τή βάσι, διότι ἡ στάσις μας δέν φανερώνει πίστι καί ἐλπίδα Ἀναστάσεως.

Κατάστασις

Εἶναι καί κατάστασις ἡ Ἀνάστασις, ἀφοῦ τακτοποιεῖ τήν ἀκαταστασία, πού προκάλεσε ἡ ἁμαρτία. Φαντασθῆτε νεκροταφεῖο νά βρίσκεται σέ ἐλεεινή ἀκαταστασία. Ὅσα ἀνθρώπων πεταμένα ἐδῶ κι ἐκεῖ. Κάποτε ἀρμόδιο πρόσωπο βλέπει αὐτή τήν ἀκαταστασία καί παρεμβαίνει. Συμμαζεῦει τά ὄσα, τά πλένει, τά τακτοποιεῖ σέ εἰδικά κιβώτια, τά τοποθετεῖ στό ὄστεοφυλάκιο...

• Ἡ Ἀνάστασις, ὡς δυναμική ἐπέμβασις, θά κάνη κάτι ἀπειρως σπουδαιότερο. Θά περιμαζέψῃ τά ὄσα ὄλων τῶν ἀνθρώπων, θά τά ντύσῃ μέ δέρμα καί μέ νεῦρα, κατὰ τήν προφητεία τοῦ Ἰεζεκιήλ (λζ' 1-14), θά τά ζωοποιήσῃ καί θά πνευματοποιήσῃ τοὺς ἀνθρώπους, μέ πνεῦμα ἀθάνατο, μέ στολή ἄφθαρτη. Μετά τήν Ἀνάστασι θά ζοῦμε τή Νέα Κατάστασι.

Ρωτᾶνε μερικοί:

— Ὅλοι θ' ἀναστηθοῦμε;

— Ναι.

Καί ξαναρωτοῦν:

— Ὅλοι θά ζοῦμε τή νέα κατάστασι, τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί βασιλεία;

• Ὁχι. Ἀπό τήν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν ξεκινοῦν δύο δρόμοι, πού ποτέ δέν θά συναντηθοῦν. Δύο δρόμοι, πού θά εἶναι μονόδρομοι γιά ὄσους τοὺς ἀκολουθοῦν.

- Ὁ ἕνας εἶναι ὁ δρόμος τῆς δόξας.
- Ὁ ἄλλος ὁ δρόμος τῆς κατακρίσεως.
- Ὁ ἕνας γιά τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

• Ὁ ἄλλος γιά τήν αἰώνια κόλασι. Τό εἶπε σαφῶς ὁ Κύριος. Κοινή κατάστασις ἡ ἀνάστασις, ὄχι ὁμως κοινή ἡ κατάστασις τῶν ἀναστημένων. «Πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ. Καί ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δέ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως» (Ἰωάν. ε' 29). Σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Πάντες μὲν ἀναστήσονται, οὐ πάντες δέ εἰς ζωὴν, ἀλλ' οἱ μὲν εἰς κόλασιν, οἱ δέ εἰς ζωὴν» (Ε.Π.Ε. 17,172).

Ἄλλα καί μέ ἄλλη ἔννοια εἶναι κατάστασις ἡ Ἀνάστασις.

• Εἶναι ἡ μοναδική κατάστασις. Τά κατεστημένα τοῦ κόσμου γκρεμίζονται. Αὐτό, πού ὀνομάζομε κατεστημένο, ἐξουσία, βασιζέται στήν προσωρινότητα καί τήν παροδικότητα. «Τά πάντα ρεῖ καί οὐδέν μένει». Μιά μόνο κατάστασις δέν μπορεῖ νά γκρεμιστῇ: Ἡ Ἀνάστασις.

• Θέλησαν πολλοί νά πολεμήσουν τήν Ἀνάστασι, μά δέν τὰ κατάφεραν.

Θέλησαν νά ἐμποδίσουν τήν Ἀνάστασι προτοῦ νά γίνῃ. Γι' αὐτό καί τοποθέτησαν στρατιῶτες νά φρουροῦν τόν Τάφο.

Θέλησαν νά ξεπουλήσουν τήν Ἀνάστασι, ὅταν ἔγινε. Γι' αὐτό καί ἐξαγόρασαν τοὺς μάρτυρες, τοὺς στρατιῶτες· τοὺς μετέτρεψαν σέ ψευδομάρτυρες. Εἰς μάτην.

• Ἡ Ἀνάστασις ἐπεβλήθη ὅπως ἐπιβάλλεται ὁ ἥλιος, παρ' ὅλα τὰ σύννεφα.

• Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἡ φωτεινὴ κατάστασις, πού γκρέμισε τό σκοτεινὸ κατεστημένο τοῦ θανάτου. Ἄς πολεμοῦν, ὅσο θέλουν τήν Ἀνάστασι. Θά τήν βρίσκουν μπροστά τους! Ὅσα λένε κατὰ τῆς Ἀναστάσεως, γίνονται ἐπιχειρήματα ὑπέρ τῆς Ἀναστάσεως. «Ἐλαβον στρατιώτας καί τὰ κατὰ τῆς Ἀναστάσεως σκευωρούμενα, ὑπέρ τῆς Ἀναστάσεως γέγονε» (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 30,586).

Παράστασις

Ἄν ὡς παῦσις τοῦ θανάτου ἡ Ἀνάστασις εἶναι Στάσις, ἄν ὡς δύναμις εἶναι Κατάστασις, ἄν ὡς γεγονός εἶναι Ὑπόστασις, ὡς θέαμα εἶναι Παράστασις.

• Πόσες παραστάσεις έδωσε ή 'Ανάστασις; Πολλές. Τίς αναφέρει στην αρχή τό βιβλίό τών Πράξεων: «Καί παρήστησεν έαυτόν ζώντα μετά τό παθεΐν αυτόν έν πολλοΐς τεκμηρίοις, δι' ήμερών τεσσαράκοντα όπανόμενος αυτοΐς καί λέγων τά περί τής βασιλείας του Θεού» (Πράξ. α' 3). Οί αναστάσιμες παραστάσεις ήσαν γλυκύτατες.

• Όταν κάποιος έργο είναι ύπέροχο, οί θεατές τό άπολαμβάνουν έπαινημένως. Έτσι, καί πολύ περισσότερο, έπαινημένως οί Μαθητές καί οί λοιποί πιστοί τής πρώτης Έκκλησίας άπολάμβαναν τό υπερθέαμα, τήν παράτασι τής παραστάσεως τής 'Αναστάσεως. Υπήρξαν αυτήκοοι καί αυτόπτες μάρτυρες. Καί όχι μόνο Τόν είδαν τόν αναστημένο Ίησού, αλλά καί συνέφαγαν μαζί Του. «Οΐτινες συνεφέγομεν καί συνεπίομεν αυτώ μετά τό αναστήναι αυτόν εκ νεκρών» (Πράξ. ι' 41). 'Ο ιερός Χρυσόστομος άπαντά στό γιατί συνέφαγε καί συνέπτε ο άναστάς Κύριος: «Τίνος ένεκεν αναστάς έπιεν; Ίνα μή νομίσωμεν οί παχύτεροι φαντασίαν είναι τήν ανάστασιν» (Ε.Π.Ε. 12,196).

• Οί παραστάσεις τής 'Αναστάσεως συνεχίζονται. Οί Πράξεις τών 'Αποστόλων περιγράφουν τίς παραστάσεις τής 'Αναστάσεως. Στη ζωή καί τή δράσι τών 'Αποστόλων βλέπουμε νά έπαναλαμβάνονται οί δυό βασικότερες παραστάσεις του Κυρίου Ίησού Χριστού: 'Ο Σταυρός καί ή 'Ανάστασις. Τίς δυό αυτές παραστάσεις ο ίερός ύμνογράφος παρουσιάζει ως έξής: «Έπαθες ως ανθρωπος καί εκουσίως ύπέμεινας σταυρόν. 'Ανεστης εκ του τάφου, ως εκ παστάδος προελθών» (άπό τούς αΐνους του α' ήχου).

• Παράστασις ή 'Ανάστασις. Αυτό βλέπουμε καί στην Έκκλησία. Σέ κάθε Λειτουργία ζοΐμε τήν παράτασι, τή θριαμβευτική παράτασι τής 'Αναστάσεως.

• Καί είμαστε βέβαιοι, ότι θά έλθη ή στιγμή, πού καί για μās ή 'Ανάστασις θά γίνει παράστασις. Θ' αναστηθοΐμε, για νά παρασταθοΐμε καί με τό σώμα μας μπροστά στον Θεό. 'Ο Χριστός άνα-

στήθηκε καί παραστάθηκε μπροστά σέ άνθρώπους, θέατρο καταπληκτικό, έξαΐσιο, ύπέρλαμπρο. Έμείς θά αναστηθοΐμε καί θά παρασταθοΐμε στό φοβερό βήμα του Κυρίου, «θέατρον άγγέλους καί ανθρώπων» (Α' Κορ. δ' 9).

Για τήν ανάστασι μας ως παράστασι λέει ο Παΐλος: «Είδότες, ότι ο έγεΐρας τον Κύριον Ίησούν καί ήμās διά Ίησού έγερεί καί παραστήσει σύν ήμίν» (Β' Κορ. δ' 14). Η παράστασις μας είναι συμπαραστάσις τής 'Αναστάσεως του Χριστού.

Συνανάστασις

Η δική Του 'Ανάστασις είναι δική μας Συνανάστασις. Έτσι τήν βλέπουμε οί όρθόδοξοι.

• Στην όρθόδοξο, τή βυζαντινή εικόνα τής 'Αναστάσεως, ο αναστάς Χριστός δέν παρουσιάζεται μόνος, όπως π.χ. στη δυτικού τύπου εικόνα. Εκεί βλέπουμε τό Χριστό μόνον, με μιά σημαία πάνω άπό ένα άνοιγμένο τάφο. Δείγμα καί αυτό τής τάσεως τής Δυτικής Χριστιανωσύνης, πού προβάλλει τή μονοκρατορία. Στην 'Ορθόδοξο 'Ανατολή ο Χριστός προβάλλει ως κοινωνία. Δέν παρουσιάζεται άπλως ν' άνίσταται, αλλά νά συνανίσταται. Δέν είναι μόνος Του στην εικόνα. Μαζί Του ανασταίνει τόν 'Αδάμ καί τήν Εΐα, πού τούς κρατά με τά δυό Του χέρια. Στο πρόσωπο δε των πρωτοπλάστων συνανασταίνεται όλο τό ανθρωπινό γένος. «Συναδέστησας παγγενή τον 'Αδάμ, αναστάς εκ του τάφου» (στ' ώδή).

• Η 'Ανάστασις του Χριστού δέν είναι άτομικό γεγονός. Είναι κοινωνικό, καθολικό. Είναι πανανθρώπινο.

Ποιος αναστήθηκε; 'Ο ανθρωπος Ίησους ή ο Θεός Ίησους; 'Ο Θεός Ίησους δέν πέθανε ποτέ! «Εί γάρ καί πέπονθέ σου τής σαρκός ή χοϊκή οΐσια, άλλ' ή Θεότης άπαθής διέμεινε» (στ' ώδή καν. Μεγ. Σαββ.). Δέν ήταν δυνατόν νά πάθη ή Θεότητα. 'Ο ανθρωπος Ίησους σταυρώθηκε, ένωμένος βέβαια με τήν Θεία φύσι. Αυτός καί αναστήθηκε.

• 'Ο ανθρωπος Ίησους ποιος είναι;

Είναι ή άνθρωπίνη φύσις, πού προσέλαβε από τήν Παρθένο καί έτσι συναποτελείται από όλους τούς ανθρώπους. Είναι «τῆς σαρκός τό πρόσλημμα». Πέθανε ἕνας, γιά νά ζήσουμε ὅλοι τήν αἰώνια ζωή. Ἄναστήθηκε ἕνας, γιά ν' ἀναστηθοῦμε μαζί Του ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.

• **Συνανάστασις σημαίνει:** Μαζί μέ τόν Χριστό ἀνασταίνεται ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος, πνευματικά καί σωματικά.

Φαντασθῆτε κάποιον νά χτιζή παλάτι γιά φίλο του. Τελειώνοντας τοῦ λέει:

—Ἐλα νά πάρης τό κλειδί, γιά νά καταστή τελικά δικό σου τό παλάτι.

Ὁ φίλος προβάλλει προφάσεις:

—Νάρθω νά πάρω τό κλειδί; Μά πρέπει νά φύγω ἀπό δῶ, πού βρίσκομαι, νά κάνω τόν κόπο νά περπατήσω, νά ἐγκαταλείψω τήν παράγκα μου!

Καί ὁ δωρητής τοῦ ἐπιμένει:

—Μικρό κόπο θά κάνης, ἀλλά θά γίνῃ δικό σου ὁλόκληρο παλάτι...

• Μέ τήν Ἀνάστασι γίνεται δικό μας τό παλάτι τῆς αἰώνιας εὐτυχίας. «Καί ἀνέφξας ἡμῖν παραδείσου τάς πύλας». Αὐτό σημαίνει συνανάστασις. Δική σου ἡ δόξα, λέει ὁ Χριστός. Μά γιά νά πάρης τό κλειδί, ἡ ἐλευθερία σου πρέπει κάποια κίνηση νά κάνῃ. Εἶναι ἡ κίνησις τῆς πίστεως. Μερικά βήματα θά κάνης. Εἶναι τά βήματα τῆς μετανοίας, πού εἶναι καί ἡ πνευματική σου ἀνάστασις.

• Ἡ δική μας συμβολή στή συνανάστασι: Νά ἀλλάξουμε ζωή. Νά πεθάνουμε ὡς πρός τήν ἁμαρτία, γιά νά ζήσουμε τήν καί νή ζωή τῆς ἀναστάσεως.

Ἡ μετάνοια, ἡ καινή ζωή, ὀδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν προσμονή καί τῆς σωματικής του ἀναστάσεως. «Πάντες ἀναστησόμεθα ἀφθαρτοί, ἀλλ' οὐ πάντες εἰς δόξαν» (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 16,440).

Προανάστασις - Μετάστασις

Πρόδρομος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου. Πρόδρομος τῆς δικῆς μας ἐνδόξου ἀναστάσεως εἶναι ἡ πνευματική μας ἀνάστασις. Τό σῶμα τοῦ Λαζάρου εἶχε

ἀρχίσει νά «ὄζη», νά μυρίζῃ ἄσχημα. Ἀκούστηκε ἡ προσταγή τοῦ Χριστοῦ: «Λάζαρε, δεῦρο ἔξω» (Ἰωάν. ια' 43). Τό βρώμικο πτώμα ἀνέδωσε ἄρωμα ζωῆς.

• Νά βγοῦμε ἀπό τούς τάφους τῆς ἁμαρτίας, ὅπου «ὡς πτώματα ὀδωδῶτα» κυριολεκτικά βρωμᾶμε.

• Νά ἀλλάξουμε ζωή. Ἡ ἀπεξάρτησις ἀπό τά ἁμαρτωλά πάθη ἀποτελεῖ τήν προανάστασί μας. Ὁ Χριστός γι' αὐτό ἀναστήθηκε, «ἵνα ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ρωμ. στ' 4).

Τῆ στιγμῆ, πού ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη», χτυπᾶνε πανηγυρικά οἱ καμπάνες. Τῆ στιγμῆ, πού κάποιος ἁμαρτωλός τῆς γῆς μετανοεῖ καί ἀνασταίνεται, ἄγγελοι χτυπᾶνε πανηγυρικά καμπάνες στόν οὐρανό καί ψάλλουν: «Ἀνθρώπος ἀνέστη» (Λουκ. ιε' 7).

• Ἄγγελος ἦρθε καί μετακίνησε τό λίθο «ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου», γιά νά καταστή ἡ ἀνάστασις θέα ὄλων, πανανθρώπινη παράστασις. Ἄγγελοι ἔρχονται καί στόν ἄνθρωπο. Οὐράνιες δυνάμεις μετακινοῦν τό λίθο, μεριάζον τὰ ἐμπόδια, ἀπομακρύνουν τίς δυσκολίες, γιά νά γίνῃ ἡ ἀνάστασις. Βοηθοῦν ἄγγελοι στήν ἀπεξάρτησι τοῦ ἀνθρώπου, στή μετακίνησί του ἀπό τή ζωή τῆς δουλείας, στή ζωή τῆς ἐλευθερίας. Ἔτσι νοεῖται ἡ Ἀνάστασις καί ὡς Μετάστασις.

• Οἱ ἄνθρωποι μετατίθενται, μετακινοῦνται. Μόνο ὁ Διάβολος παραμένει ἀμετακίνητος...

Ἐπανάστασις

Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ὄλα, Στάσις, Κατάστασις, Παράστασις, Συνανάστασις, Προανάστασις, Μετάστασις, διότι κυρίως εἶναι Ἐπανάστασις.

• Ἡ Ἀνάστασις εἶναι τό πῶς δυναμικό γεγονός. Ὑπάρχουν καταστάσεις καί προβλήματα, πού δέν λύνονται μέ ἀπλό διάλογο, μέ τίς λεγόμενες «συναινετικές διαδικασίες». Ἀπαιτοῦν δυναμικές λύσεις. Ἀπαιτοῦν ἐπανάστασι.

Κατεστημένο φοβερό ὁ θάνατος, καί ἐκεῖνος, πού εἶχε τό κράτος, τήν τρομοκρα-

Θεολογικά

Αὐτεξουσίως ἀναστήθηκε

Μέγα Σάββατο μεσάνυχτα. Γύρω μας σκοτάδι. Καί μεῖς μέσα στήν Ἐκκλησία περιμένουμε ὅλοι, μέ γαλήνη καί μέ εἰρήνη, νά ἀκούσουμε τόν ἱερέα νά μᾶς προσκαλεῖ: **Δεῦτε λάβετε ΦΩΣ ἐκ τοῦ Ἀνεσπέρου Φωτός!**

Κάποιοι θά ἀνάψουν τήν λαμπάδα τους· καί θά φύγουν ἱκανοποιημένοι, πού ἤρθαν στήν Ἐκκλησία καί πήραν τό ἅγιο Φῶς.

Κάποιοι ἄλλοι θά ψάλλουν μέ ἀγαλλίαση τό «Χριστός ἀνέστη»· καί θά Τόν ἀσπαστοῦν νοερά, σάν Ἀρχηγό τῆς πίστες μας. Θά Τόν χαιρετίσουν, σάν Νικητή τοῦ θανάτου, πού «ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας»!

Μά ὅλοι, γεμάτοι χαρά, ὁ καθένας διαφοροετική! Ἀνάλογα μέ τήν ἐπίγνωση πού ἔχει. Ἀνάλογα μέ τό πόσο ἔχει κατανοήσει, τί εἶναι ὁ Χριστός καί τί ἡ Ἀνάστασή Του.

* * *

Ἄς μή κολλᾶμε στά βλεπόμενα, σ' αὐτά πού πιάνουν μόνο τά σωματικά μάτια! Τά βλεπόμενα εἶναι μικρά, πρόσκαιρα, φτωχικά!

Ὁ Χριστός πέθανε στό Σταυρό. Ὅπως τό πόθησαν οἱ ἐχθροί Του! Καί Τόν ἔβαλαν στόν τάφο, ὅπως τό θέλησαν ἐκείνοι, πού μίσησαν τήν παρουσία Του.

Καί νά, ὁ Χριστός πεθαμένος! Ἄψυχος· χωρίς πνοή· χωρίς τίποτε! Σάν νά μήν ὑπῆρξε! Ἔνα τίποτε! Κάτι λιγότερο ἀπό ἕνα τίποτε!

Ὅμως ἀναστήθηκε. Σηκώθηκε μόνος Του ἀπό τόν Τάφο ζωντανός.

.....

τία τοῦ θανάτου, δηλαδή ὁ Διάβολος. Μόνο μέ ἐπανάστασι ἦταν δυνατόν νά καταλυθῆ ἡ τυραννία τοῦ θανάτου. Ἀκριβῶς γι' αὐτό ἦρθε ὁ Χριστός στόν κόσμο. Δέν ἦρθε νά συνάψῃ κάποια συμφωνία μέ τό κράτος τῆς ἀμαρτίας. Ἦρθε «ἵνα καταργήσῃ τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τόν διάβολον, καί ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διά παντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας» (Ἐβρ. β' 14-15).

Δέν ἔδειξε ὁ Χριστός τήν παραμικρή συμπάθεια πρὸς τόν τύραννο τῶν ἀνθρώπων. Ἐπενέβη δυναμικά. Δυναμικές Του ἐνέργειες:

- Πάτησε τό θάνατο.

- Συνέτριψε τό ἄντρο τοῦ Ἄδου.

- Μέ τήν Ἀνάστασι Του ἔδωσε τή χαριστική βολή κατά τοῦ θανάτου. «Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς καί συνέτριψας μοχλοῦς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων, Χριστέ» (στ' ὠδή).

Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἡ εἰρηνική ἐπανάστασις, πού ἐπέφερε τή δική μας Ἀποκατάστασι.

- Δέν ὑπάρχει πιό εἰρηνική, ἀλλά καί πιό ἐπιβλητική ἐπανάστασις ἀπό τήν ἀνατολή τοῦ ἡλίου καί ἀπό τό ξεπέταγμα τῶν λουλουδιῶν. Ἀθόρυβη, ἀλλά δυναμική ἐπανάστασις. Ἐπανάστασις, γιά νά διαλυθῆ τό σκοτάδι. Ἐπανάστασις γιά νά ξαναθίση τή ζωή.

- Ἐπανάστασις ἀθόρυβη, ἀλλά δυναμική. Ἐπανάστασις, γιά νά ξαναθίσουμε, γιά νά ντυθοῦμε τή νέα στολή, τή στολή τῆς ἀφθαρσίας καί τῆς ἀθανασίας. «Δεῖ τό φθαρτόν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καί τό θνητόν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν» (Α' Κορ. ιε' 53).

- Ἀνάστασις = Ζῆστε τήν πιό δυναμική εἰρηνική ἐπανάστασι.

- Ἀνάστασις = Χαρήτε τήν πιό ωραία διάστασι τῆς ζωῆς.

- Ἀνάστασις = Νέοι ὀρίζοντες ἀνοίγονται μπροστά μας. «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπό τοῦ τάφου ἔδωκεν ἡμῖν τήν αἰώνιον ζωήν».

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ἀναστήθηκε αὐτεξουσίως ὡς Θεός. Καί σηκώθηκε ὄχι καταεξαντλημένος, σάν κάποιος πού μόλις θά κατάφερνε νά σταθεῖ στά πόδια του, ἀλλά λάμποντας ὀλόκληρος. Βγῆκε σάν γίγαντας ἀθλητής, πού ξεκινάει νά κάμῃ τό ἀθλημά Του (Ψαλμ. 18,6)· καί σάν νυμφίος «ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ», πού ἀστράφτει ἀπό τή χαρά τῆς νίκης.

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ νίκη Του! Ἡ δόξα Του! Καί τό καύχημά Του!

* * *

Ἡ Ἁγία Γραφή, ὁ αἰώνιος λόγος τοῦ Θεοῦ, μᾶς λέει γιά τόν Χριστό:

«Ἐξῆλθε νικῶν· καί ἵνα νικήσῃ!»

- Νικητής βγῆκε ἀπό τήν κοιλιά τῆς ἁγίας Παρθένου.

- Νικητής βγῆκε καί ἀπό τήν κοιλιά τῆς γῆς, ἀπό τόν τάφο. Νικητής τοῦ θανάτου καί τοῦ ἄδη!

Ἐξῆλθε καί ἦλθε γιά μᾶς! Καί νίκησε γιά μᾶς! Τά εἶχαμε χάσει ὅλα. Εἶχαμε γίνει δούλοι τῆς ἁμαρτίας· δούλοι στόν προαιώνιο θάνατο καί στόν ἄδη! Δούλοι στόν χειρότερο, στόν πιό ἀπάνθρωπο ἐχθρό! Ψυχικά δούλοι!

Ζωντανή εἰκόνα τῆς δουλείας αὐτῆς εἶναι σήμερα ἐκεῖνοι, πού φαντάζονται τήν διαφθορά καί τόν θάνατο τῆς ψυχῆς τους σάν κέρδος· οἱ ναρκομανεῖς! Ὁ χειρότερος εἶναι ὁ θάνατος χωρίς ἐλπίδα!...

* * *

Καί ἦρθε ὁ Χριστός γιά μᾶς. Γιά νά μᾶς σώσει. Γιά νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τοῦ θανάτου τά δεσμά. Νά διαλύσει τό σκοτάδι. Ὅχι τό αἰσθητό σκοτάδι. Ἀλλά τό σκοτάδι στήν ψυχή. Τό σκοτάδι στό μυαλό. Τό σκοτάδι στά πάθη τοῦ σώματος. Τό σκοτάδι στά ἔργα τῆς ἁμαρτίας. Τό σκοτάδι στόν τόπο τῆς καταδίκης μακριά ἀπό τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ. Στή χώρα πού βασιλεύει ἡ σκιά τοῦ θανάτου.

Ἦρθε γιά μᾶς, νά μᾶς σώσει. Νά μᾶς δώσει ἐλευθερία, ζωή, φῶς, ἐλπίδα.

Υπέμεινε τόν θάνατο. Ὅπως Τοῦ τόν σκάρωσαν. Πέθανε στόν Σταυρό. Καί

κατέβηκε στόν ἄδη! Ἀλλά νίκησε! Καί τόν θάνατο. Καί τόν ἄδη. Καί τό λέμε: «**Σταυρόν γάρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν**».

Καί βγῆκε ἀπό τόν τάφο αὐτεξουσίως. Ἐπειδὴ ἔτσι τό θέλησε. Σάν παντοδύναμος. Ἐνδεδυμένος στολή ἀφθαρσίας! Στολή νίκης! Στολή ἐκδίκησης! Μέ τήν ἀνάστασή Του, ὁ Χριστός, ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός μας, ὁ πρωτότοκος Υἱός τοῦ Πατέρα μας, ἐπῆρε ἀπό τόν διάβολο ἐκδίκηση γιά τήν τραγωδία πού πέρασε ἡ ἀνθρωπότητα, τά ἀδέρφια Του, ἀπό τόν Ἀδάμ μέχρι σήμερα!...

«**Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας· καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος**».

Τί εἶναι ἡ Ἀνάσταση;

Νίκη. Θρίαμβος. Ἡ πιό μεγάλη νίκη στόν κόσμο. Καί ἡ πιό οὐσιαστική. Γιατί ἕνας εἶναι, γιά τόν καθένα μας, γιά ὅλους μας, ὁ οὐσιαστικός ἐχθρός: ὁ αἰώνιος θάνατος.

* * *

Τό πιό ζοφερό σκοτάδι στόν κόσμο εἶναι νά μὴν ξέρεις: τί εἶσαι· γιατί ζεῖς· καί πού θά πᾶς μετά τόν θάνατο.

Τό γλυκύτερο φῶς εἶναι ἐκεῖνο, πού διαλύει αὐτό τό σκοτάδι καί τό κάνει φῶς ἀληθινῆς ἐλπίδας.

- Τό γλυκύτερο φῶς εἶναι τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

- Κρατᾶτε, ὅσο πιό καλά μπορείτε, τήν ἀναστάσιμη λαμπάδα σας.

- Παίρνετε πάντοτε φῶς, ἐκ τοῦ Ἀνεσπέρου Φωτός.

- Καί δοξάσατε πάντοτε τόν Χριστό. Τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἔτσι τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου θά φωτίζει ὅλο καί πιό πλούσια τήν ζωή μας. Καί θά μᾶς γεμίζει μέ τήν ἀληθινή χαρά, μέ τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως.

(Ἀπό τό νεοεκδοθέν βιβλίο «**Δεῦτε λάβετε Φῶς**» τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Μελετίου).

Χριστός Ἀνέστη!

Χριστός Ἀνέστη! Καί λοιπόν; Τί πάει νά πῆ; Καί ἄλλοτε τ' ἀκούσαμε, ἀλλά τό λησμονήσαμε. Κάποτε ρωτοῦσαν, **τί νέα;** Καί ἀπαντοῦσαν: Χριστός Ἀνέστη!

Σήμερα ξεθώριασε τό Χριστός Ἀνέστη.

Ὁ **τυφλός** δέν θέλει ζωγραφισμένο σέ χαρτί ἥλιο. Θέλει τόν ἥλιο. Κι ἐγώ, πού φοβᾶμαι τό σκοτάδι τοῦ θανάτου, θέλω τόν ΗΛΙΟ, τό Χριστός Ἀνέστη!

Ὁ **διψασμένος** δέν θέλει μιά σκαλιστή βρύση. **Πηγὴ** θέλει. Κι ἐγώ, πού διψᾶω γιά ζωή καί θαρῶ πώς κάτι σταλαγματιές μου ἀπομένουν ἀκόμα, θέλω τὴν ΠΗΓΗ, τό Χριστός Ἀνέστη.

Χριστός Ἀνέστη! Ποῦ παραπέμπουν οἱ δύο αὐτές λέξεις;

● **Ἱστορικά** στὸν κενό τάφο. Στὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ. «*Σοὶ τῶ Νικητῆ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ἰσταννά ἐν τοῖς ὑψίστοις...*».

● Ὑπαρξιακά, γιά τό **παρόν**, παραπέμπει σέ **καινούργια ζωή**, πού δέν ἔχει νά κάνη μέ φαγητά καί πατροπαράδοτα γλέντια. Ἐχει νά κάνη ἢ καινούργια ζωή μέ ἐμπειρία ἐσωτερικῆς χαρᾶς.

● **Μελλοντικά** παραπέμπει σέ γλυκειά φιλική **συντροφιά**. Μαζί μου ἢ Ἀνάστασις στό δρόμο πρὸς τὸν θάνατο.

Χριστός Ἀνέστη! Καί λοιπόν; Τί λοιπόν;

Ἐνός προσώπου εἶναι ἢ Ἀνάστασις; Ὁχι.

Δέν εἶναι ἀτομικό γεγονός ἢ Ἀνάστασις οὔτε **ἀτομοκεντρικό**.

Εἶναι **Χριστοκεντρικό**. Καί Χριστός σημαίνει ὄχι μόνο Θεός. Σάν τέτοιον μόνο ἂν Τόν δοῦμε, εἶναι ἄτοπο νά λέμε Χριστός Ἀνέστη. Χριστός σημαίνει καί **ἄνθρωπος**. Ὁχι ἀπλῶς:

Καί **ἄνθρωποι**. Ὁχι ἀπλῶς. Καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ὁχι ἀπλῶς. Καί ὀλάκερη ἢ **ἀνθρωπότητα**.

Εἶναι, λοιπόν, **κοινωνικό** γεγονός ἢ Ἀνάστασις. Ὅπως κοινωνοῦμε **ἐμπειρικά** μέ τὸν ἄερα, κοινωνοῦμε ἐμπειρικά μέ τὴν Ἀνάστασι.

Εἶναι **καρδιακό** γεγονός. Ἀνάστασις σημαίνει μεταμόσχευσις νέας καρδιάς. Τούτη ἢ καρδιά θά παύση νά χτυπᾶ. Ὅποιος δέχτηκε στὴν ὑπαρξί του τὴν **καρδιά τῆς Ἀναστάσεως**, ἔχει βηματοδότη αἰώνιο. Βαδίζει ἄφοβα στό θάνατο. Σπεύδει ὁ ἅγιος στό θάνατο μέ χαρά. Εἶναι μαζί του τό Χριστός Ἀνέστη.

Ὑπαρξίς μέ μεταμοσχευμένη τὴν καρδιά τῆς Ἀναστάσεως, ἔχει **νόημα**. Ἐχει **βηματισμό**. Ἐχει **ὄραμα**. Ἐχει **βεβαιότητα**. Χριστός Ἀνέστη!

Πεντάτομο Χρυσοστομικό Λεξικό

Ἔργασία τοῦ ἱεροκήρυκος ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη. Κείμενα μικρά τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, σέ πρωτότυπο καί μετάφραση. Γιά ὅλα τὰ θέματα.

Κάθε τόμος, βιβλιοδετημένος, 480 σελίδων, τιμᾶται 20 εὐρώ. Καί οἱ πέντε μαζί, εὐρώ 80.

Τηλ. 2103212713 καί 2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἡ ζωντανή λατρεία κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο

Σνεχής εἶναι ἡ προτροπή γιά προσοχή καί προσευχή στήν ἁγία ὥρα τῆς λατρείας. Τό «**Πρόσχωμεν**» ἐπαναλαμβάνεται πολλές φορές. Ἡ Ἐκκλησία θέλει νά μᾶς ἐπαναφέρει στήν προσοχή καί στήν κατάνυξι. Στεκόμαστε στόν τόπο τῆς λατρείας, ἀλλ' ὁ νοῦς μας ταξιδεύει. Τά χεῖλη λαλοῦν, ἀλλ' ἡ καρδιά βρῖσκεται ἀλλοῦ. Κανστικός εἶναι ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ γιά τήν **ὑποκρισία** μας κατά τήν ὥρα τῆς λατρείας. Ὑπενθυμίζει μάλιστα καί τή ρῆσι τοῦ προφήτου Ἡσαΐα: «Ὑποκριταί! Καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων: “Ἐγγίζει με ὁ λαός οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καί τοῖς χεῖλεσί με τιμᾶ, ἡ δέ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ” (Ἡσ. κθ' 13). Μάτην δέ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων» (Ματθ. ιε' 7-9).

Τά ἐμπόδια γιά τήν προσευχητική καί λογική μετοχή στά λεγόμενα καί πρᾶτ-τόμενα κατά τή λατρεία μας, διακρίνονται σέ ἐξωτερικά καί ἐσωτερικά.

- Τά **ἐξωτερικά** ἀναφέρονται στόν τρόπο τελέσεως. Λειτουργοί καί ψάλτες κάποτε λησμονοῦν, πῶς λατρευόμενος εἶναι ἄλλος, ὄχι ὁ ἑαυτός τους. **Λατρευόμενος** εἶναι ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ.

- Τά **ἐσωτερικά** ἀναφέρονται στήν κατάστασι τῆς **ψυχῆς** μας.

Στή συνέχεια παραθέτουμε (σέ μετάφρασι) **Χρυσοστομικές ἐπισημάνσεις** γιά μία σωστή, ἁγιοπνευματική λατρεία.

Πνευματική λατρεία

Ἄληθινοί προσκνητές εἶναι ὅσοι δέν περιορίζουν τή λατρεία σέ ἓνα τόπο, ἀλλά λατρεύουν τόν Θεό πνευματικά. Εἶπε ὁ Παῦλος: «Λατρεύω τόν Θεό μέ τό πνεῦμα μου, διά τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Υἱοῦ Του» (Ρωμ. α' 9). Καί στή συνέχεια λέει: «Σᾶς παρακαλῶ νά προσφέρετε τούς ἑαυτούς σας θυσία ζωντανή καί ἁγία, εὐάρεστη στόν Θεό, τή λογική σας λατρεία» (Ρωμ. ιβ' 1). Καί ὅταν ὁ Κύριος εἶπε: «Εἶναι Πνεῦμα ὁ Θεός» (Ἰωάν. δ' 24), δέν δήλωσε τίποτε ἄλλο, παρά τό πνευματικό (ἄσώματο). Καί ἡ λατρεία, λοιπόν, τοῦ ἄσωμάτου Θεοῦ πρέπει νά εἶναι τέτοια (πνευματική), καί νά προσφέρεται δι' ἐκεῖνου, πού μέσα μας εἶναι ἄσώματο, δηλαδή, μέ τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς μας καί τοῦ νοῦ μας (Ε.Π.Ε. 13,286).

Κατεβαίνει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον

Ἐλα στή δική μας λατρεία καί θά δῆς γεγονότα ὄχι ἀπλῶς θαυμαστά, ἀλλά καί ὑπερβαίνοντα κάθε ἐκπληξι. Ὁ ἱερέας στέκεται καί κατεβάζει ὄχι φωτιά, ἀλλά τό Ἅγιον Πνεῦμα. Καί προσεύχεται ἐκτενῶς ὄχι γιά νά ἐρθῆ φλόγα ἀπό τόν οὐρανό νά κατακαύσῃ τά προκείμενα τῆς θυσίας, ἀλλά γιά νά ἐπέλθῃ στή θυσία ἡ θεία Χάρις καί νά ἀνάψῃ τίς ψυχές ὄλων τῶν πιστῶν καί νά τίς ἀναδείξῃ φωτεινότερες ἀπό πυρωμένο ἀργύριο. Ποιός, λοιπόν, εἶναι τόσο μανιακός καί παράφρονας, ὥστε νά περιφρονησῇ τή φρικωδεστάτη αὐτή θυσία; (Ε.Π.Ε. 28,122).

Μέ φόβο καί τρόμο

Ὅταν προσφέρουμε τή δοξολογική λατρεία, πρέπει νά στεκόμαστε μέ φόβο καί

μέ τρόπο. Διότι αυτόν τον ίδιο τον Θεό βλέπουμε με τα νοητά μας μάτια (Ε.Π.Ε. 8α,332).

Μέ κατανοητή γλώσσα

Ἄν δέν σᾶς πῶ κάτι κατανοητό καί σέ σᾶς, κάτι τό σαφές, ἀλλά κάνω ἐπίδειξι ὅτι ἔχω χάρισμα γλωσσῶν, θά φύγετε ἀπό τή σύναξι χωρίς νά ἔχετε κερδίσει κάτι. Διότι, πῶς θά καταλάβετε γλώσσα, πού δέν τήν γνωρίζετε; (Ε.Π.Ε. 18α,456).

Μέ εὐλάβεια

Ὅταν βρίσκωμαι μαζί σας στήν ἱερή σύναξι καί στρέφοντας τό βλέμμα μου βλέπω πιστούς, νά ἀναπέμπουν στόν Θεό ὕμνους καί προσευχές μέ προσοχή καί κατάνυξι, ἢ βλέπω κάποιον μέ σιγή καί βαθειά προσήλωσι νά ἀκούη τά λεγόμενα, τότε καί μόνο ἢ θεά αὐτή μέ γεμίζει χαρά καί ἐνθουσιασμό καί δοξάζω τόν Πατέρα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, πού χωρίς Αὐτόν τίποτε καλό δέν γίνεται καί πού μέ τή βοήθειά Του τό πᾶν κατορθώνει ὁ ἄνθρωπος (Ε.Π.Ε. 9,274).

Μέ τά ἴδια μάτια;...

Ἄνθρωπε, δέν φοβᾶσαι; Μέ τά ἴδια μάτια βλέπεις καί τά αἰσχρά θεάματα, ὅπου τελοῦνται μοιχικές πράξεις, μέ τά ἴδια καί τήν ἅγια τράπεζα, ὅπου τελοῦνται τά φρικτά μυστήρια; Μέ τά ἴδια αὐτιά ἀκοῦς τά αἰσχρά τραγούδια τῆς πόρνης, καί τά λόγια τοῦ Προφήτου ἢ τοῦ Ἀποστόλου; Μέ τήν ἴδια καρδιά δέχεσαι καί τά δηλητήρια, μέ τήν ἴδια καί τή θυσία τῆς θείας Λειτουργίας; (Ε.Π.Ε. 8α,236).

Μέ τό νοῦ ἢ μέ τά χεῖλη μόνο;

Μπαίνουν πολλοί στήν ἐκκλησία, ἀπευθύνουν πολλούς στίχους προσευχῆς, ἀλλ' ὕστερα βγαίνουν καί δέν ξέρουν τί εἶπαν. Τά χεῖλη κινοῦνται, ἀλλ' ἡ ἀκοή δέν ἀκούει. Ἐσύ δέν ἀκοῦς τήν προσευχή σου καί θέλεις ὁ Θεός νά εἰσακούσῃ τήν προσευχή σου; Γονάτισα, λές! Naί, ἀλλ' ὁ νοῦς σου πετοῦσε ἔξω. Τό σῶμα σου ἦταν στήν προσευχή, ἀλλ' ὁ νοῦς μετροῦσε τόκους, συμβόλαια, συναλλαγές, χωράφια, κτήματα, συναναστροφές μέ φίλους. Εἶναι πονηρός ὁ διάβολος. Ξέρει, ὅτι πολύ ὠφελοῦμεθα τήν ὥρα τῆς προσευχῆς. Γι' αὐτό τότε κυρίως ἐπιτίθεται. Πολλές φορές βρισκόμαστε ξαπλωμένοι στό κρεβάτι, καί τίποτε κακό δέν σκεπτόμαστε. Ἐρχόμαστε στό ναό νά προσευχηθοῦμε. Καί τότε μύριοι λογισμοί μᾶς κυριεύουν, γιά νά βγοῦμε ἀπό τή σύναξι ἄδαιοι (Ε.Π.Ε. 33,468).

Μαζί τό Ἄμην

Παραγγέλλουμε νά σκύβουμε τά κεφάλια μας, ὡς δείγμα ὅτι ἀκούστηκαν οἱ προσευχές μας ἔχοντας τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Διότι δέν εὐλογεῖ ἄνθρωπος, ἀλλά μέ τό χέρι τοῦ ἱερέως καί τή γλώσσα του ὀδηγοῦμε τοὺς παρευρισκόμενους στόν ἴδιο τό Βασιλιά Θεό. Καί ἀναφωνοῦν ὅλοι μαζί τό Ἄμην (Ε.Π.Ε. 19,78).

Μέχρι τέλους

Τί κάνεις, ἄνθρωπέ μου; Μπροστά σου βρίσκεται παρών ὁ Χριστός, παραστέκουν οἱ ἄγγελοι, ἐπιτίθεται ἡ φρικτή τράπεζα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, οἱ ἀδελφοί σου ζοῦν τό μυστήριο καί ἐτοιμάζονται νά κοινωνήσουν, καί σύ ἐγκαταλείπεις τήν ἱερή σύναξι καί φεύγεις; (Ε.Π.Ε. 35,516-518).

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Θυσία δικαιομάτων

Β' Κορ. ια' 7-11

Ἄδανο τό Εὐαγγέλιο (στ. 8)

Γφοῦ ἔθιξαν τό θέμα τοῦ κηρύγματος οἱ ψευδάδελφοί, ἀναγκάζεται ὁ Παῦλος νά φανερώσῃ καί μία ἄλλη ιδιότητα τοῦ δικοῦ του λόγου, πού καί μόνο γι' αὐτήν ὁ λόγος του ἦταν χαριτωμένος καί ἀποδοτικός. Ποιά ιδιότητα;

Τήν ἀνιδιοτέλεια τοῦ Παύλου. Ἐάν ὑπάρχῃ μία ὄντως «*δωρεάν παιδεία*», αὐτή εἶναι τοῦ Παύλου, καί φυσικά τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀκολουθεῖ τά ἴχνη τοῦ Παύλου ἢ, καλύτερα, τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου. Σημειώνει: «*Ἡ ἁμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτόν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεάν τό τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;*» (στ. 7). Στήν ἀπλοελληνική: «*Μήπως διέπραξα ἁμαρτία, πού σᾶς κήρυξα τό Εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ δωρεάν, ταπεινώνοντας τόν ἑαυτό μου (μέ στερήσεις καί προσωπική ἐργασία γιά τή συντήρησί μου), γιά νά ὑψωθῆτε σεις πνευματικά ἀπό τό παράδειγμά μου;*».

• Τό «*δωρεάν*» εἶναι τό στοιχεῖο, πού ἔνα χριστοκεντρικό λόγο τόν καθιστᾷ αὐθεντικό. Ὁ λόγος εἶναι χάρις. Ἡ χάρις εἶναι δωρεάν. Ἡ προσταγή τοῦ Κυρίου εἶναι ἀπόλυτη: «*Δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε*» (Ματθ. ι' 8). Ἀπόλυτη. Καί γιά ὄλους καί γιά ὅλα. Δέν νοεῖται ἱερουργία τοῦ λόγου ἢ ἱεροτελεστία προσευκῆς μέ χρηματικές δοσοληψίες.

Λέει βέβαια ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ: «*Ἄξιός ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ*» (Λουκ. ι' 7). Καί: «*Οἱ τά ἱερά ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν*» (Α' Κορ. θ' 13). Ἄλλ' αὐτό δέν σημαίνει, ὅτι γιά νά τελεστή μία ἀκολουθία ἀπαιτοῦνται χρήματα, κάτι, πού εἶναι καθαρῶς **σιμωνία** (Πράξ. ν' 20).

• Ὁ ἐργάτης τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀποκλειστική του ἀπασχόλησι μισθοδοτεῖται, εἴτε ἀπό τό κράτος, ὅπως στήν Ἑλλάδα σήμερα, εἴτε ἀπό τήν ἐκκλησιαστική κοινότητα. Αὐτό εἶναι δικαίωμα ζωῆς, γιά μία ὀλιγαρχή διαβίωσι. Καί ἐν πάσῃ

περιπτώσει, ἀφοῦ ὑπάρχει μισθός, ἰσχύει καί γιά τό λειτουργό τοῦ Θεοῦ τό τοῦ Προδρόμου: «*Ἄρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν*» (Λουκ. γ' 14). Πολύ περισσότερο γιά τό λειτουργό.

Παρ' ὅλα αὐτά, ὁ Παῦλος θυσίαζε τό νόμιμο δικαίωμά του. Δέν ἔπαιρνε ἀμοιβή. Αὐτό ἀπαιτοῦσε πολλή ταπεινώσι. Ξέρεις τί εἶναι νά βλέπῃς ἕνα Παῦλο, πού εἶναι ἀπίερος ἀνώτερος ἀπό ἐπισκόπους, ἀρχιεπισκόπους, πατριάρχες, πρωθυπουργούς, νά σκύβῃ τή νύκτα καί νά ράβῃ σκηνές, γιά νά ἐξοικονομῇ τά δικά του καί τῶν συνεργῶν του στοιχειώδη ἔξοδα;

Αὐτή ἡ ταπεινώσις μόνο μέ τοῦ Ἰησοῦ τήν ταπεινώσι μπορεῖ νά συγκριθῇ, πού ἐργαζόταν χειρωνακτικά στό ἐργαστήρι τῆς Ναζαρέτ.

Ρωτάει, λοιπόν, ὁ Παῦλος: *Μήπως ἁμαρτία καί γι' αὐτό, γιά τό ὅτι ταπεινώσα τόν ἑαυτό μου καί προσέφερα σέ σᾶς δωρεάν τό λόγο τοῦ εὐαγγελίου; «Ἡ ἁμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτόν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεάν τό τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;*» (στ. 7).

• Ἐάν ρωτᾷς τούς λειτουργούς, πολλοί θά σοῦ ποῦν:

—*Ναί, Παῦλε, ἁμαρτῆσαι! Μᾶς χαλᾶς τήν "πάτσα". Τί παριστάνεις, τόν ἅγιο, καί δέν παίρνεις τυχερᾶ; Ἐάν εἶχες πραγματική ταπεινώσι, θᾶπρεπε νά μὴν ἀποτελεῖς ἐξάίρεσι. Νά παίρνης και σύ, γιά νά μποροῦμε κι ἐμεῖς νά παίρνομε. Νά τά παίρνης, καί ἄς τά δίνης ὅπου θέλεις, ἐλεημοσύνη.*

Σιγά νά μή λογιαριάσῃ ὁ Παῦλος τό τί θά ποῦν οἱ ψευδάδελφοί! Τούς «*ἀσθενεῖς τήν συνείδησιν*» τούς λαμβάνει ὑπ' ὄψιν, καί κάνει ὑποχωρήσεις. Τούς ψευδαποστόλους ὄχι.

Ἐνα τόν ἐνδιαφέρει: Ἡ πνευματική ὠφέλεια τῶν χριστιανῶν. Ἐς ταπεινώνεται καί ἄς κουράζεται, ἄς παρουσιάζεται σάν ροζιασμένος μαστοράκος. Ἄρκεῖ νά ὑψώνονται οἱ χριστιανοί. «*Ἴνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεάν τό τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν*» (στ. 7).

Σιτηρέσιο (στ. 8)

Τήν αὐστηρότερη στάσι στήν προσωπική του ζωή τήν ἔδειχνε ὁ Παῦλος στήν Κόρινθο.

● Φαίνεται, ὅτι σ' ἄλλες ἐκκλησίες, πού οἱ χριστιανοί ἦσαν πιά ἀπλοῖ, δέν ἦταν ἀπόλυτος στό νά μή τρώη, ὅτι τοῦ πρόσφεραν. Δέν εἶναι κατάχρησις ἀγάπης τό νά τῶν τά παιδιά μαζί μέ τόν πατέρα. Δέν εἶναι ἱεροσυλία τό νά σπέρνη κανεῖς ὀλημερίς κι ὀλονυκτίς τό σπόρο τόν πνευματικό, καί νά θερίζη κάτι τι, τό ἐλάχιστο, πού γίνεται γιά τή σωματική του συντήρησι (Α' Κορ. θ' 11).

● Διαφορετική σέ κάθε τόπο ἡ στάσις τοῦ ἀπ. Παύλου. Λέει στόν ἐπόμενο στίχο: «Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβῶν ὀψώνιον πρὸς τήν ὑμῶν διακονίαν» (στ. 8). Στήν ἀπλοελληνική γλῶσσα: «Ἄλλες ἐκκλησίες "λεπλάτσα" λαμβάνοντας κάτι πρὸς συντήρησί μου γιά νά σᾶς ὑπηρετῶ».

● Ὅπως ὁ στρατιώτης δέχεται τό σιτηρέσιο, ἕνα πιάτο ἀπλῶς φαγητό γιά τήν ὑπηρεσία του, ἔτσι κι ὁ στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ Παύλου. Τό ὅτι δεχόταν ἀπό μερικές μόνο ἐκκλησίες συσσίτιο, αὐτό μέ τίποτε δέν μπορεῖ νά θεωρηθῆ βᾶσις γιά τόν πλουτισμό πολλῶν δυστυχῶς κληρικῶν πλουτισμό μέ χρήματα τῆς ἐκκλησίας, μέ χρήματα τῶν φτωκῶν, μέ χρήματα ἀπό ἱεροπραξίες, μέ χρήματα συμφωνιακά.

● Δεχόταν τή διατροφή του. Ὅχι τό χρηματισμό. Ἄλλο χρεῖα, καί ἄλλο περιουσία (Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 19,596).

Ἄβαρας (στ. 9)

Εἶχε γιά κάθε τόπο ἐναλλακτικές λύσεις ὡς πρὸς τόν τρόπο κατοικίας καί συντηρήσεώς του. Ὁ πιάτο συνηθισμένος πάντως ἦταν τά χέρια του. Δούλευε χειρωνακτικά (Πράξ. κ' 34). Σέ μερικά μέρη ἔφτανε στήν ἀκρόρεια: Μέ τίποτε δέν ὑποχωροῦσε. Δέν δεχόταν οὔτε ψίκουλο, οὔτε ἕνα ποτήρι νερό.

Τή στάσι αὐτή τηροῦσε ἀπαρέγκλιτα στήν Κόρινθο. Φοβόταν καί τό παρά μικρό. Σημειώνει: «Καί παρών πρὸς ὑμᾶς καί ὑστερηθεῖς οὐ κατενάρκησα οὐδενός. Τό γάρ ὑστερήμά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί ἐλθόντες ἀπό Μακεδονίας. Καί ἐν παντί ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτόν ἐτήρησα καί τηρήσω» (στ. 9). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ἀκόμη καί ὅταν ἤμουν σέ σᾶς καί περνοῦσα στερεῖσεις, δέν ἐπιβάρυνα κανέναν.

Ἄλλά τό ὑστερήμά μου ἦλθαν ἀπό τή Μακεδονία καί ἀναπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί. Μάλιστα, πάντοτε ἀπέφευγα νά σᾶς ἐπιβαρύνω, καί θ' ἀποφύγω καί στό μέλλον».

● Αὐτός ἔχει βαρύτητα στό λόγο του καί στή διαγωγή του, ὅποιος εἶναι «ἀβαρής». Περνάει ἡ ζωή του ἀπαρατήρητη. Δέν γίνεται βᾶρος, ἐφ' ὅσον φυσικά ἔχει τή δυνατότητα μόνος νά ἐξασφαλίζη τά πρὸς τό ζῆν καί ν' αὐτοεξυπηρετῆται.

Στόν ἀβαρῆ χριστιανό, σ' αὐτόν, πού δέν θέλει οἱ ἄλλοι νά τόν περιποιοῦνται, στόν ἄνθρωπο τῆς θυσίας, πού σπκῶνει τό βᾶρος τῶν ἄλλων, ἀλλ' αὐτός δέν γίνεται βᾶρος, ἐτοιμάζει ὁ Θεός τό «αἰώνιον βᾶρος τῆς δόξης αὐτοῦ» (Β' Κορ. δ' 17).

Ἀγάπη – σκανδαλισμός (στ. 10-11)

Ἐλατήριο τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὁ Παῦλος εἶχε τήν ἀγάπη καί τήν οἰκοδομή. Δέν τό κάνει ἀπό πείσμα νά μὴν ἐπιβαρύνη στό παρά μικρό τούς Κορινθίους. Τό κάνει ἀπό ἀγάπη. Καί τό δηλώνει μέ εἰλικρίνεια, ὅτι δέν θά παύση νά τό κάνει: «Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί· ὅτι ἡ καύχισις αὐτῆ οὐ φραγίσεται εἰς ἐμέ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας» (στ. 1). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Υπάρχει μέσα μου χριστιανική εἰλικρίνεια· ἐξάπαντος αὐτῆ ἡ καύχισις δέν θ' ἀποκλεισθῆ σέ μένα γιά τά μέρη (τῆς ἐπαρχίας) τῆς Ἀχαΐας».

Ὅπως ὅποτε θά αἰσθάνονταν ἄσχημα μερικοί Κορινθιοί. Καί ὅπως ὅποτε θά ἰκέτευσαν τόν Παῦλο ν' ἀλλάξῃ. Νά δεχθῆ καί ἀπ' αὐτούς κάποια μικρή προσωπική περιποίησι.

—Γιατί δέν ὑποχωρεῖς; Δέν μᾶς ἀγαπᾶς;

Ἔρχεται ἡ ἀπάντησις: Ἀκριβῶς διότι σᾶς ἀγαπῶ, γι' αὐτό ἐπιτρέψτε μου νά ζητάω μόνο γιά τούς φτωχοῦς, ὄχι γιά τόν ἑαυτό μου. «Διατί; Ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεός οἶδεν» (στ. 11). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Γιατί; Διότι δέν σᾶς ἀγαπῶ; Ὁ Θεός ξέρει (ὅτι σᾶς ἀγαπῶ)».

Ὁ Χριστός δέν θεωροῦσε κακό νά δεχθῆ φιλοξενία. Ἄρα δέν ἦταν ἁμαρτία νά δεχθῆ καί ὁ Παῦλος ἕνα πιάτο φαγητό. Οἱ ἠθικῶς ἀδιάφορες πράξεις μπορεῖ νά βλάψουν, ἂν ὁ πράττων ἐνεργῆ μέ ἀμετρία, ἂν ὁ παρακολουθῶν εἶναι ἐυσκανδάλιστος, ἂν ὁ ἐκθρὸς παραδοκῆ γιά ἀφορμή.

Γιά τόν Παῦλο ἡ ἀμετρία ἀποκλείεται. Παραμένει ὁ δεύτερος καί ὁ τρίτος λόγος. Τούς ἀνα

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ὁ χριστιανός ἀθλητής

Ποτέ ὁ ἀθλητής δέν εἶναι θαυμαστός, ὅταν κάθεται μέ τή φόρμα στίς κερκίδες καί... χασμουριέται! Θαυμαστός εἶναι ὅταν πετάη τή φόρμα καί πέφτη μέ κέφι στό στίβο· ὅταν ἀγωνίζεται καί νικάη.

● Ὁ χριστιανός δέν εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς φόρμας καί τῆς φέρμας. Δέν εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῶν κερκίδων. Εἶναι ὁ ἀθλητής τοῦ ἀγώνα, ὁ δρομέας τοῦ στίβου, ὁ νικητής τῆς πάλης.

● Μέ θαυμασμό οἱ θεατές χειροκροτοῦν τόν ἀθλητή, πού ἀγωνίζεται σκληρά καί πρωτεύει.

● Κάποιο ἄλλο κοινό, πού ἀποτελεῖται ἀπό ἀγγέλους καί ἀγίους, θαυμάζει τόν ἀγωνιστή χριστιανό, πού δέχεται καρτερικά ὅλες τίς περιπέτειες τῆς ζωῆς καί νικάει. Λέει σχετικά ὁ ἀπό-

λύει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Διά τίν ἀσθένειαν ἴσως τίν ὑμῶν... Ἐπεὶ κατηγορίαν αὐτῶν εἶχε τῆς ἀσθενείας καί εἰς ἀπορίαν ἐνέβαλεν, ἀλλ' ἔτρεψεν εἰς ἕτεραν αἰτίαν τόν λόγον. Ποίαν δὴ ταύτην; "Ἴνα ἐκκόψω τίν ἀφορμίν τῶν θελόντων ἀφορμίν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσι, καθὼς καί ἡμεῖς"» (Ε.Π.Ε. 19,600). Μετάφρασις: Τό ἔκανε διότι δέν εἶχαν ἀρκετή πνευματική δύναμι... Ἐπειδή τούς καταλόγιζε ἔλλειψι ψυχικῆς ἀντοχῆς καί τούς ἔβαζε σέ ἀμφιβολία, ἔστρεψε τό λόγο σέ ἄλλη αἰτία. Ποιά; «Γιά νά μή δώσω ἀφορμή σ' ἐκείνους, πού καταδοκοῦν γιά ἀφορμή, νά θεωρηθοῦν ὅτι ἐκτελοῦν ἔργον σάν ἐμεῖς, γιά τό ὅποιο καυχῶνται, ὅπως χαιρόμαστε κι ἐμεῖς».

Ἄς μείνουν οἱ δύο λέξεις τοῦ Παύλου στή ζωή μας:

- Δωρεάν.
- Ἀβαρής.

Δ.Γ.Α

στολος Παῦλος: «Θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καί ἀγγέλοις καί ἀνθρώποις» (Α' Κορ. 8'9).

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος παρουσιάζει τό θαυμαστό χριστιανό ἀθλητή λέγοντας:

«Οἱ σφριγῶντες τά σώματα καί εὐεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν, οὐχ οὕτως φαίνονται, ἐπειδάν τό ἀδιάβροχον ἐλαίῳ πάντοθεν ἰμάτιον ὧσι περιβεβλημένοι, ἀλλ' ὅταν αὐτό ρίψαντες γυμνοί πρός τά σκάμματα ἔλκωνται, τότε μάλιστα τοὺς θεατάς ἐκπλήττουσιν» (Ε.Π.Ε. 31, 600).

Μετάφρασις:

Ὅσοι ἀπό τούς ἀθλητές ἔχουν σφριγηλά καί γερά σώματα, δέν φαίνεται ἡ ἱκανότητά τους ὅσο κάθονται φορώντας τό ἔνδυμα τῆς προετοιμασίας. Ὅταν πετάξουν ἀπό πάνω τους τό ἔνδυμα καί γυμνοί σχεδόν πέφτουν στήν παλαιστρα, τότε κυρίως κάνουν τοὺς θεατές νά τοὺς θαυμάζουν.

Ὅσοι εὐκόλα σ' ὅλες τίς δικές τους θλίψεις τά χάνουν καί σκανδαλίζονται, ὅταν βλέπουν ἐναρέτους ἀνθρώπους νά ὑποφέρουν, ρωτᾶνε σέ περιπτώσεις σάν τοῦ Ἰάβ:

—Γιατί στόν ἐκλεκτό Του δοῦλο ὁ Θεός ἔδωσε τόσες δοκιμασίες;

Ἀπαντᾶει ὁ Θεός στήν ἐρώτησι, πού θέλει νά λύσῃ τό μυστήριον τῶν θλίψεων:

- Δέν ἐπιτρέπω στόν ὅποιονδήποτε σκληρά ἀγωνίσματα! Λίγοι εἶναι οἱ ἀσκηθέντες.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, γιά τόν ὅποιον ρωτᾶτε, ἀντέχει στίς ἀσκήσεις! Ἐχέω ἐμπιστοσύνη στήν ἀγωνιστική του ἱκανότητα! Κατέχει πολλά παρόμοια ρεκόρ. Γι' αὐτό καί δέν τόν ἐμποδίζω νά παλαίψῃ καί σέ νέα σκάμματα!

Εἶναι δοκιμασμένος. Καί ὄχι μόνο δέν θα λυγίσῃ, ἀλλά καί θά λάμψῃ ἡ ὑπομονή του.

Τό κράτος και τιμωρεί!

Πρέπει όπωσδήποτε νά καταστραφούν τά πάντα ή νά θρηνησουμε ανθρώπινες ζωές, για νά έπεμβή τό κράτος και νά έπιβάλλη τήν τάξη; Τό κράτος δέν αποτελείται από άγγέλους. Οί πολίτες του έν πολλοίς ρέπουν στην **παράβασι**. Γι' αυτό και δέν ύπάρχει κράτος χωρίς στρατό, άστυνομία, δικαστήρια και φυλακές.

- Η **Έκκλησία** (τό κράτος του Θεού), ως όπλο της έχει μόνο τό λόγο, τή διδασκαλία, τήν πειθώ. Και είναι πολύ ισχυρός ό Ευάγγελικός λόγος, για ν' αναγεννηθούν ψυχές, για νά μεταμορφωθούν κοινωνίες, για ν' αλλάξουν πόλεις, για νά έξημερωθούν όλόκληρα έθνη (Πράξ. ή' 4. ια' 1. ιε' 35).

- Χωρίς τό λόγο και τή χάρι του Θεού οί άνθρωποι άγριεύουν. Και όταν συντρέχουν και πολιτικές άκραίες σκοπιμότητες, τότε άρνούνται κάθε έννοια έννόμου τάξεως.

Στίς περιπτώσεις αυτές τό **κράτος** όφείλει νά προστατέψη τόν φιλήσυχο πολίτη, τήν άκεραιότητα και τή μικρή περιουσία του λαού, και νά λειτουργή όχι μόνο **κατασταλτικά**, αλλά και **προληπτικά**.

- Τό κράτος δέν έχει μόνο τόν ευγενή πολιτιστικό και εκπαιδευτικό χαρακτήρα. Έχει και τήν έξουσία νά τιμωρή τό ώργανωμένο έγκλημα, τήν τρομοκρατία και τήν άναρχία.

Άκατάληπτες καταλήψεις

Κράτος, πού χαϊδεύει τούς **καταλήψεις**, πού καταστρέφουν τά πάντα, ή πού διαλέγεται επί ίσοις όροις μέ άναρχικούς κουκουλοφόρους, έχει λησμονήσει βασικό του ρόλο. Ό λόγος του Θεού σαφώς καθορίζει και τόν τιμωρητικό ρόλο του κοσμικού άρχοντα:

«Οί άρχοντες ουκ είσι φόβος των άγαθών έργων, αλλά των κακών. Θέλεις μή φοβείσθαι τήν έξουσίαν; Τό άγαθόν ποίει... Εάν δέ τό κακόν ποιής, φοβού

ού γάρ είκή τήν μάχαιραν φορεί. Θεού γάρ διάκονός έστιν, έκδικος εις έργον τώ τό κακόν πράσσοντι» (Ρωμ. ιγ' 3-4).

- Είναι δυνατόν, δυό δεκάδες άναρχικοί νά κάνουν κατάληψη στην **πρυτανεία του Πανεπιστημίου Άθηνών** και επί 20 ήμέρες ν' άφήνωνται άσύδοτοι;

- Είναι δυνατόν νά καταλαμβάνονται δημόσια, και δή ιστορικά, κτήρια και νά έπαφιέμεθα στο **φιλότιμό** τους, πότε «θ' άδειάσουν μόνοι τους τή γωνιά»;

- Είναι δυνατόν νά μιλάμε για **άσυλο** (πού, ύποτίθεται, προστατεύει μόνο τή διακίνησι μορφωτικών ιδεών), όταν οί καταληψίες είναι άτομα έξωσχολικά, έξωφοιτητικά, σεσημασμένοι κακοποιοί και άσχετοι μετανάστες;

- Είναι δυνατόν, ό άρμόδιος ύπουργός (Προστασίας του Πολίτη), υπεύθυνος για τήν άστυνομία, νά παρακαλή, μαζί μέ τόν πρύτανη, νά δοθής άνωθεν επί τέλους έντολή για τή λήξη τής καταλήψεως τής πρυτανείας;

Ύπουργός είσθε, **κ. Πανούση!** Μήν έκφράζετε μόνο διαφωνίες για κυβερνητικούς υπό - στηρικτές των «καυμένων» των παιδιών, πού προβαίνουν σέ ζημιές και άλλουώσεις δημοσίων κτηρίων! Ό ίδιος ό κ. ύπουργός ώνόμασε «μισθωμέ-

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος «Ιωάννης ό Βαπτιστής»

Ύπεύθυνος έκδόσεως: Άγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Άθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ύπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδάς, Ιωαννίνων 6 - Μοσχάτο

Έτησία συνδρομή:

Έσωτερικού 10 €. Κύπρου 20 €.

Έξωτερ.: Εύρώπης 20 €. Άμερικής: δολ. 25.

Καναδά και Άυστραλίας: δολάρια 30.

Έπιταγές και έπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Άθήνα.

ους *μπαχαλάκηδες τῶν Ἐξαρχείων*» τούς καταληψίες. Ἄλλά σάν νά τοῦ κρατοῦσαν τά χέρια ὑψηλά ἰστάμενοι «*πάτρωνες*», δέν προέβαινε σέ δυναμικές ἐνέργειες.

- Σπουδαστήρια γνώσεων καί προόδου εἶναι ὅλα τά σχολεῖα καί τά ἀνώτατα ἰδρύματα. Ἔχουν ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀπό **περιφρούρησι** καί ἡρεμία.

- Θά ἄφηναν νά κάνουν κατάληψι ἀντιεξουσιαστές στό σπίτι τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. **Ἀλέξη Τσίπρα** ἢ τοῦ κ. **Ἀλέκου Φλαμπουράρη**; Τά πανεπιστήμια πάντως εἶναι πιό ἀξιόσεβάστα καί ἀπό παλάτια βασιλέων ἢ οἰκίες ἀρχόντων!

Τί λατρεύουμε καί τί προσκυνούμε;

Ἰ τήν Ἐκκλησία πηγαίνουμε γιά νά λατρεύσουμε τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Τό **ὄνομα** τοῦ Κυρίου μας εἶναι μεγάλο καί εἶναι ἀπαραίτητο νά Τόν ἔχουμε στό νοῦ μας καί νά Τόν προσκυνούμε.

Τιμᾶμε ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι καί τούς **ἁγίους**, πού ὅλοι ὑπῆρξαν **Χριστοδείκτες**. Τούς τιμᾶμε καί γιά νά τούς μιμηθοῦμε. Καί τά **λείψανα** τους τιμᾶμε πρεπόντως, ὄχι φυσικά πρωτίστως. Πρῶτο εἶναι τό Εὐαγγέλιο καί ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί ἀκολούθως ἄλλα εὐλαβή ἐνθυμήματα. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος γιά τήν τιμή τῶν λειψάνων:

«*Μετά τήν διά τοῦ λόγου δύναμιν, δευτέραν ἔχουσι τάξιν οἱ τῶν ἁγίων τάφοι, πρὸς τό διεγείρειν εἰς τόν ἴσον ζῆλον τὰς τῶν θεωμένων αὐτοῦ ψυχάς καί εἶπου τις ἐπιστή θήκη τοιαύτη καί τῆς ἐνεργείας εὐθέως ταύτης σαφῆ λαμβάνει τήν αἴσθησιν*» (Ε.Π.Ε. 34,474).

Μετὰ φρασις: Πρῶτη εἶναι ἡ δύναμις τοῦ κηρύγματος. Δεύτερη θέσι ἔχουν οἱ τάφοι τῶν ἁγίων, στό νά διεγείρουν σέ ἴσο ζῆλο πρὸς τή ζωὴ τῶν ἁγίων· νά διεγείρουν τίς ψυχές ἐκείνων, πού πηγαίνουν καί βλέπουν τούς τάφους. Ὅπου δέ ὑπάρχει κάποια λειψανοθήκη, ἀμέσως οἱ ψυχές αἰσθάνονται ὀλοφάνερα τίς θαυμαστές ἐνέργειές της.

- Κάποτε ὑπῆρχαν σέ ἱερούς τόπους, ναοὺς ἢ μοναστήρια, λείψανα. Ἄλλ' οὔτε τὰ ἐκμεταλλεύονταν, οὔτε εὐκαίρως ἀκαίρως τὰ ἐβγαζαν στούς δρόμους. Τήν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου, πού βρισκόταν λείψανο, τό ἐβγαζε ὁ λειτουργὸς ἀπό τό ἱερό βῆμα, στούς αἶνους, τό ἀσπάζονταν μέ εὐλάβεια οἱ ἐκκλησιαζόμενοι (μοναχοί καί λαϊκοί) καί ἀμέσως τό ἀπέσυραν στή θέσι του.

- Τώρα παρατηρεῖται **κατάχρησις** τῆς τιμῆς τῶν λειψάνων. Γίνονται πομπώδεις μεταφορές. Ἐκτίθενται λείψανα στό κέντρο τοῦ ναοῦ γιά πολλές ἡμέρες (σάν νά τιμῶνται περισσότερο καί ἀπό τό... ἅγιο Ποτήριο!).

Ἀποπροσανατολίζεται ὁ χριστιανὸς ἀπό τό πρωταρχικό του ἔργο στό ναό, πού εἶναι ἡ προσευχή, ἡ καινὴ διδαχὴ καί ἡ θεία Κοινωνία.

- Ἕνας **ἀθέμιτος ἀνταγωνισμὸς** παρατηρεῖται: Ποιὸς μητροπολίτης ἢ ποιὸς προϊστάμενος ναοῦ θά συμφωνήσῃ μέ μοναστήρια ἢ ἄλλους τόπους, νά φέρῃ στήν περιφέρειά του περισσότερα λείψανα, ὀνομαστές εἰκόνες τῆς Παναγίας (ἀντίγραφα ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον) καί νά διαφημίσῃ τόν ἐρχομό τους, τό ὀργανωτικὸ πρόγραμμα!

Τό θέμα δέν εἶναι μόνο τό οικονομικό, πού πολλές φορές συνάγονται οὐκ ὀλίγα χρήματα. Τό θέμα κυρίως εἶναι πνευματικὸ καί θεολογικό. Δημιουργεῖται ἡ **ψευδαίσθησις** στό λαό, ὅτι τακτοποιήθηκε μέ τόν Θεό καί τῆ συνειδήσι του, προσκυνώντας κάποιον λείψανο, ἀμφιβόλου κάποτε γνησιότητας. Καί προβάλλεται ἕνας **μαγικός** τρόπος εὐλαβείας καί σωτηρίας.

- Τώρα τελευταῖα δέν ἔχουμε μόνο ἀθρόες ὑποδοχές λειψάνων καί εἰκόνων, ἀλλ' ἔχουμε καί ὑποδοχές καί προσκυνήματα ἀντικειμένων ἢ ἐνδυμάτων ἁγίων, κυρίως νεοφανῶν.

Στήν ἔδρα νησιώτικης Μητροπόλεως ἔτρεξαν πολλοὶ νά προσκυνήσουν τήν «παντόφλα» (ἐμβάδα) τοῦ ἁγίου (τάδε). Σέ μεγάλη πόλι τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἔτρεξαν χιλιάδες νά προσκυνήσουν τό

«ρασάκι» τοῦ τάδε νεοφανοῦς ἁγίου. Ἄλλου ἔτρεξαν νά προσκυνήσουν τό σκουφάκι του, ἄλλου τή φανέλλα του καί ἄλλου τόν τόπο, ὅπου ὁ ἅγιος ὑπηρέτησε στρατιώτης!

● Τελικά θά μεταβάλλουμε τήν **Ἐκκλησία τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως** σέ θρησκεία τῆς... παντόφλας, τοῦ σκουφου, τοῦ ράσου, τῆς φανέλλας!

Εὐλαβῶς παρακαλοῦμε τήν Ἱ. Σύνοδο νά παρέμβῃ. Διότι πίσω ἀπό ὅλα αὐτά δέν κρύβεται **τυπολατρεία** μόνο, ἀλλά κάποτε καί «εὐσεβής» ἀπάτη καί **ἀγυρτεία**.

Ἄγιοι μάρτυρες σύγχρονοι

Ἐλάχιστα ἀσχολήθηκαν μαζί τους, κι ἄς ὑπῆρξαν ὄχι ἀπλῶς ἥρωες, ἀλλά σύγχρονοι μάρτυρες. Γιά τό παιδί, πού χάθηκε στά Ἰωάννινα καί τελικά βρέθηκε νεκρός, ἐπί πολλές μέρες τά Μ. Μ.Ε. μιλοῦσαν, κάνοντάς το πρῶτο θέμα. Καί φυσικά εἶναι σοβαρό τό θέμα, **νά χάνεται ἕνας νέος**, ἐπειδή οἱ συνομιλή-

κοί του τόν κοροΐδευαν καί «ἔσπαγαν πλάκα» μαζί του.

Μά τίς ἴδιες σχεδόν μέρες συνέβηκε ἀπίερωσ πιό συγκλονιστικό γεγονός. **Εἴκοσι ἕνας νέοι ἐσφαγιάσθησαν** μόνο καί μόνο γιατί ἦσαν χριστιανοί καί δέν θέλησαν ν' ἀρνηθοῦν τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Λίγες γραμμές στίς ἐφημερίδες καί μερικές δηλώσεις θρησκευτικῶν ἡγετῶν, αὐτό ἦταν ὅλη ἡ δημοσιότητα. Βέβαια ὁ οὐρανός διέθεσε τόν καλύτερο καί αἰώνιο πανηγυρισμό γιά τίς ψυχές τῶν νεομαρτύρων.

Ἄντιγράφομε ἀπό σχετικό ρεπορτάζ (περιοδικό «Παρεμβολή», τεῦχος 111):

«**Λιβύη, 15 Φεβρουαρίου 2015, μνήμη τοῦ μαρτυρήσαντος Ὀνησίμου ἀποστόλου. Εἴκοσι ἕνας Αἰγύπτιοι, Κόπτες Χριστιανοί, ἀποκεφαλίζονται σέ μία παραλία ἀπό ἰσλαμιστές (τζιχαντιστές). Βιντεοσκοπώντας τήν πράξι τους, στέλνουν, ὅπως δηλώνουν, “αἵματοβαμμένο μήνυμα σέ ὅλες τίς χώρες τοῦ Σταυροῦ”.**

Ἡ κάμερα συλλαμβάνει κάποια χεῖλη νά λένε τό τελευταῖο τους “Μνήσθητι” στόν Κύριο, στό ὄνομα τοῦ Ὁποίου μαρτυροῦν λίγα λεπτά ἀργότερα. Ἀποκεφαλίζονται ὅλοι. Ὁ φακός αἰχμαλωτίζει τή θάλασσα νά κοκκινίξῃ ἀπό τό αἷμα. Λίγες μέρες ωρρίτερα, **σαράντα πέντε Χριστιανοί κήκαν ζωντανοί, γιά τήν πίστι τους, στό δυτικό Ἰράκ ἀπό ἰσλαμιστές...**

Ὁ θάνατός τους εἶδησις “στά ψιλά” τῶν ἐφημερίδων ἤ λίγο πρὶν ἀπό τό δελτίο καιροῦ στά δελτία εἰδήσεων».

● Ἡ Ἐκκλησία, δυό χιλιάδες χρόνια, συνεχίζει νά γνωρίζῃ πολλούς μάρτυρες. «Οὔτοι πάντες ἐμαρτυρήθησαν διά τῆς πίστεως» (Ἐβρ. ι' 39).

● Πρόκειται γιά σπουδαίους ἁγίους, πού ὀφείλουμε νά τιμᾶμε, «ὡς σφαγιασθέντας ὡσπερ ἄρνας».

● Ἐμεῖς στήν Ἑλλάδα, παρ' ὅλες τίς θρησκευτικές λαμπάδες καί τά προσκυνήματα, συνεχίζουμε νά παίζουμε τό ρόλο τοῦ **σφαγέα, τύπου Ἡρώδη**. Ἐδῶ σφάζουμε παιδιά· ἄλλου γίνονται οἱ πιστοὶ σφάγια ἱερά. Ἐδῶ «χριστιανοὶ γονεῖς» σφαγιάζουν τά ἀθῶα **ἀρνάκια** τους, μέ

Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τά 10 εὐρώ ἐτησίως

Θά διευκολυνθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2015.

● Στό λογαριασμό:
0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

● Στό λογαριασμό:
123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

● Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι:
«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.

● Τοῦ ἔξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα **«Βαπτιστής»** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Σημειώσεις: Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλλουν ποσόν διά τῆς **ALPHA BANK** ἀπό τό ἔξωτερικό (πλήν ΗΠΑ), εἴτε γιά συνδρομή, εἴτε ὡς εἰσφορά, νά ζητοῦν ἔκδοσι τραπεζικῆς ἐπιταγῆς σέ διαταγή **IOANNIS VAPTISTIS** καί σέ εὐρώ (**EUR**) (ὄχι προσωπικῆς ἐπιταγῆς καί σέ ἄλλο νόμισμα ἐκτός εὐρώ).

τό μαχαίρι τῶν ἐκτρώσεων. Ἄλλοῦ ὅμως σφαγιαζοῦνται οἱ χριστιανοὶ γιὰ τὴν πίστι τους. Ὑπάρχει, ὅπως λέει ἡ Ἀποκάλυψις, «αἷμα ἀγίων καὶ πάντων τῶν ἐσφαιγμένων ἐπὶ τῆς γῆς» (ιη' 24).

• Καὶ ἄς μὴ ρωτήση κανεὶς, ἂν ἦσαν ὀρθόδοξοι οἱ σφαγιασθέντες 21 νέοι χριστιανοί. Ἦσαν **χριστιανοὶ Κόπτες**. Καὶ τί μέ τοῦτο; Μήπως τό αἷμα τοῦ μαρτυρίου γιὰ τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ κάνει διακρίσεις;

Τό αἷμα, σέ κάθε περίπτωσι Χριστιανοῦ μάρτυρα, εἶναι αἷμα· αἷμα πού ἐξαγνίζει· αἷμα πού ἀναπληρώνει κάθε **βάπτισμα**. Λέει σχετικὰ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τό Πνεῦμα μετὰ πολλῆς ἐφίπταται τῆς δαψιλείας καὶ ἀμαρτημάτων ἀναίρεσις καὶ ψυχῆς γίνεται καθαρμός θαυμαστός τις καὶ παράδοξος» (Ε.Π.Ε. 37,42).

Μετάφρασις:

Στό μαρτύριο τό Ἅγιο Πνεῦμα περιπταται καὶ προσφέρει πλούσια τὴ χάρι καὶ γίνεται ἐξάλειψις ἀμαρτημάτων καὶ κάποιον καταπληκτικό καὶ παράδοξο καθάρισμα τῆς ψυχῆς.

• Τό μαρτύριο εἶναι τό **εἰσιτήριο** γιὰ τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Θαυμαστοὶ καὶ οἱ ὄσιοι καὶ οἱ ἀσκητές καὶ οἱ ὁμολογητές καὶ οἱ θεοφόροι πατέρες. Ἄλλ' οἱ πλεον θαυμαστοὶ εἶναι οἱ μάρτυρες.

Παγκόσμιο τό Χριστός Ἀνέστη!

Ἦ ὄν ἐθνικό ὕμνο τόν ἀκοῦμε, καὶ πρέπει νά τόν ἀκοῦμε στίς ἐθνικές μας γιορτές, γιὰ νά μὴ ξεχνᾶμε τό ἔθνος μας, τὴν ἐθνική μας ταυτότητα καὶ τοὺς ἥρωες αὐτοῦ τοῦ αἱματοβαμμένου τόπου. Ἄλλὰ κανένας **ἐθνικός ὕμνος**, φυσικά καὶ ὁ δικός μας, δέν μπορεῖ νά συγκριθῆ μέ τόν ὕμνο τῶν ὕμνων, μέ τό νικητήριο παιᾶνα, πού εἶναι τό «**Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας· καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος**».

Νά γιὰ τί δικαιολογημένα ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Καθημερινῆς» (15 Ἀπριλ.) κ. Παντελής Μπουκάλας ξενίστηκε, πού στόν Ναό τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, τὴν ὥρα πού ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος ἔψελνε τό «Χριστός Ἀνέστη», τμήματα Στρατιωτικῶν Σχολῶν ἔψαλαν τόν Ἐθνικό ὕμνο!

Παραθέτουμε περικοπὴ ἀπὸ τό σχολιασμό τοῦ δημοσιογράφου:

«Ὁ Παῦλος κήρυξε στόν Ἄρειο Πάγο, ὅτι ὁ “Θεὸς ἐποίησε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων”. Ποιά ἔθνη, λοιπόν, ποιές ἐθνικότητες καὶ ποιοὶ ἐθνικοὶ ὕμνοι τὴ στιγμή πού τό “Χριστός Ἀνέστη” ἀπευθύνεται ταυτόχρονα καὶ ἀδιαίρετα σέ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα;».

Κατασκήνωση 2015 Ἁγίου Στεφάνου Περαχώρας Λουτρακίου

Ἀγόρια Δημοτικοῦ
29 Ἰουνίου - 8 Ἰουλίου

Ἀγόρια Γυμνασίου-Λυκείου
9-22 Ἰουλίου

Κορίτσια

23 Ἰουλίου - 5 Αὐγούστου

Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα:
2103212713, 2109765440